

ת"ד 7863/05/21 - מדינת ישראל נגד עידו אבנר אברהם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
ת"ד 7863-05-21 מדינת ישראל נ' אברהם

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם עידו אבנר אברהם

גזר דין

העבירות

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של גרימת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 38(3) לפקודה, נהיגה בקלות ראש בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה"), מהירות בלתי סבירה בניגוד לסעיף 51 לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"), עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף בניגוד לסעיף 47(ה)(5) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"), סטייה מנתיב נסיעה תוך סיכון התנועה בניגוד לסעיף 40(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות") והתנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

עובדות כתב האישום

- בתאריך 7.7.20 בסמוך לשעה 12:15 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג "פולקסווגן" מספר רישוי 70-573-76 בכביש מספר 3866 בסמוך לק"מ 7.9 מכיוון כללי בית שמש לכיוון כללי נס הרים.
- הכביש בו נהג הנאשם הינו כביש דו סטרי, נתיב לכל כיוון וקו הפרדה רצוף כפול מפריד בין שני הכיוונים.
- אותה עת ממול כיוון נסיעת הנאשם נסע רכב פרטי מסוג "קיה" מספר רישוי 00-000-00 בו נהג מר י"מ, יליד 1990, כאשר בנו הקטין צ.מ, יליד 2014 (בן 5 ו-10 חודשים בזמן התאונה), נוסע ברכב ביחד עמו במושב האחורי.
- באותן נסיבות ובטרם קרות התאונה, נהג הנאשם בדרך, במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך תוך שהוא עוקף כלי רכב בקו הפרדה רצוף כפול וזאת תוך שהוא נוסע בצורה מסכנת חיים וכן מסכנת את התנועה. בעת שנסע הנאשם בנתיב הנגדי ומעבר לקו הפרדה הרצוף בלם הנאשם בלימת חירום וכמעט התנגש ברכב אחר אשר נסע לפניו.
- בהמשך נסיעתו, המשיך הנאשם בנסיעה במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך, ובק"מ 7.9 איבד את השליטה ברכב וכתוצאה מכך סטה מנתיב נסיעתו שמאלה אל הנתיב הנגדי ופגע ברכב המעורב וגרם להתנגשות.

7. כתוצאה מהתאונה נחבל המעורב ונזקק לטיפול רפואי, כן נחבל בנו הקטין צ.מ, חבלה של ממש בכך שנגרם לו דימום SAH (דימום תת עכבישי), סביב אזור הפונטין, קיבל קפרה מניעתית, עבר צנתור מוחי, בחשד למפולרמגיה מוחית. בנוסף נגרם לקטין שבר סופרה קונדילנרי במרפק ימין G-1, קרע Apical Ligament-TectorialMembrane עם צווארון בגובה D1-D2. הקטין אושפז בבית חולים הדסה עין כרם בירושלים למשך 9 ימים. לאחר התאונה עבר שיקום בבית חולים אלון שם הומלץ על שיקום במסגרת אשפוז יום אלון, שלושה ימים בשבוע כולל פיזיותרפיה, ריפוי ועיסוק, הפרעות בתקשורת, פסיכולוגיה, עו"ס ומעקב נוירולוגי. כתוצאה מחבלת הראש הקטין סובל מאפילפסיה, פירכוסים ומנפילות רבות, מתקשה להתנייד וזקוק להשגחת מבוגר בכל שעות היממה.

8. כלי הרכב המעורבים בתאונה ניזוקו בצורה קשה.

עברה התעבורתי של הנאשם

9. הנאשם יליד שנת 1997 בן 25, בעל רישיון נהיגה משנת 2014 לחובתו הרשעה אחת משנת 2018 בעבירה של עצירה המפריעה לתנועה.

תסקיר שירות המבחן מיום 13.11.2022

10. הנאשם יליד הארץ, מתגורר עם אביו ואחיו, ועובד מזה כ-3 שנים כמאבטח מעברי גבול.

11. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה.

12. עם סיום לימודיו, התגייס הנאשם לצה"ל, ושירת כשוטר מג"ב.

13. אמו של הנאשם נפטרה לפני כ-3 שנים בגיל 45 לאחר מאבק ממושך במחלת הסרטן. עקב ההתמודדות המשותפת של הוריו עם מחלת אמו, שהה הנאשם פרקי זמן ארוכים אצל סבו וסבתו הגרים בסמוך. מות האם גרם לעומס רגשי לנאשם שהובילו, להערכת שירות המבחן, להתנהגותו הפזיזה והרשלנית של הנאשם שהיה בבוקר התאונה בדרכו לקברה של אימו.

14. הנאשם קיבל על עצמו אחריות מלאה לתאונה, הוא מביע חרטה כנה ואמיתית ואמפתיה כלפי הנפגעים.

15. על פי התרשמות שירות המבחן אירוע התאונה השפיע עמוקות על הנאשם. עד התאונה, היה נאשם בריא בדרך כלל, אך מאז האירוע הוא סובל מסחרחורות ונטל טיפול תרופתי עקב כך. לדעת שירות המבחן דפוסי התנהגות הנאשם לאחר התאונה הינם בעלי אופי טראומטי.

16. שירות המבחן התלבט בבואו לגבש המלצה. מחד התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון לעבריינות שיבוא לידי ביטוי בהתנהלות פזיזה ואימפולסיבית וזאת נוכח דפוס ההתנהגות של הנאשם המאופיין בהפנמה והדחקה וחששו לפנות לאפיק טיפולי. מאידך התרשם שירות המבחן כי קיים סיכוי לשיקום היות ומדובר באדם צעיר, בעל אינטליגנציה תקינה, בעל מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה, מתמיד במסגרות ובמערכות יחסים ובעל יכול להיענות לסמכות. הנאשם מביע אמפטיה כלפי הנפגעים, מבין כי עליו לשאת בהשלכות מעשיו ומסכים להשתלב בהליך שיקומי.

17. שירות המבחן התרשם כי השתלבותו של הנאשם בקבוצה טיפולית יכולה להועיל לנאשם הן בסיוע בבחינת

המניעים שעמדו בבסיס ביצוע העבירה והן למניעת רצידיזם.

18. לאור האמור המליץ שירות המבחן כי אם יוטל על הנאשם מאסר יש לאפשר ריצויו בעבודות שירות על מנת לאפשר שילוב בהליך טיפולי ושיקומי במסגרת צו מבחן למשך שנה ואם יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, להתחשב בלקיחת האחריות, גילו הצעיר, רצונו לקחת חלק בתהליך שיקומי ונסיבות חייו בקביעת משך תקופת המאסר. כמו כן, המליץ שירות המבחן על הטלת פסילה, קנס, פיצוי לנפגעים וענישה מותנית הצופה פני עתיד.

הראיות והטיעונים לעונש

19. המאשימה הגישה סרטון המתעד את נהיגת הנאשם עובר לתאונה (ת/1); מסמכים רפואיים של הנפגע (ת/2) והרישום התעבורתי של הנאשם (ת/3). כמו כן העידה אימו של הקטין המעורב שנפגע בתאונה. הנאשם הגיש תעודות הוקרה על פעולותיו של הנאשם במשמר הגבול (נ/1)

טיעוני המאשימה לעונש

20. ב"כ המאשימה הציג בפני בית המשפט סרטון המלמד על אופן נהיגתו של הנאשם עובר לתאונה הקשה להמחשת העובדות המפורטות בכתב האישום.

21. לטענת ב"כ המאשימה על בית המשפט להעביר מסר חריף כי חיי אדם ובריאותם אינם הפקר וכי מי שגורם לסיכון חיי אדם בצורה פוחזת תוך מופע עקיפות מצמרר יש לייחס לו רף רשלנות גבוה המגיע לכדי אדישות ולהשית עליו מאסר מאחורי סורג ובריח.

22. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר ולכך שהנאשם לא פנה לכל הליך טיפול. לטענתו גם שירות המבחן מצביע על כך שמדובר בהתנהגות המבטאת פזיזות ואימפולסיביות.

23. לטענת המאשימה, תוצאות מעשיו הקשות של הנאשם והאינטרס הציבורי דורשים מיצוי הדין עמו ללא כל.

24. לטענת המאשימה, הערך החברתי שנפגע ממעשיו של הנאשם הוא שלום הציבור ומשתמשי הדרך. לטענתה, הנאשם נהג באופן פזיז, רשלני ואימפולסיבי עוד טרם קרות התאונה.

25. לטענת המאשימה כתוצאה מהתאונה נגרמו לקטין ולאביו חבלות של ממש שהצריכו אשפוז למשך תשעה ימים בבית חולים והשפיעו על חיי כל המשפחה. האם נאלצה להיות צמודה לבנה לאורך כל תקופת השיקום, דבר אשר מנע ממנה לעבוד, בהיותה מפרנסת יחידה בבית.

26. לטענת מאשימה, מתחם הענישה נקבע לפי מידת הרשלנות וחומרת הפגיעות במעורבים כאשר ברף העליון, במקרים של רמת רשלנות גבוהה ופגיעות חמורות העונש עשוי לכלול מאסר בפועל ופסילה למספר שנים וברף התחתון פסילה בפועל לפחות לשלושה חודשים ואף של"צ. על פי נסיבות המקרה והחבלות שנגרמו יש טענה המאשימה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם הענישה.

27. לאור האמור עתרה המאשימה לעונשים הבאים: שמונה חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח, פסילה שלא תפחת מחמש שנים, מאסר על תנאי של שישה חודשים למשך שלוש שנים, פסילה על תנאי ופיצוי כספי לנפגע.

עדותה אמו של נפגע העבירה גב' מ'

28. האם תיארה את פרטי התאונה ותוצאותיה. האם ספרה בעדותה כי בנה נעדר מבית הספר לאורך תקופת השיקום דבר אשר הוביל לפערים לימודיים. לדבריה ישנה הטבה במצבו של בנה, אך הוא עדיין זקוק לטיפול נפשי ופיזי. האם ציינה כי הטיפול הפיזי הופסק בעקבות מצבו הנפשי של בנה.

טעוני ב"כ הנאשם לעונש

29. לטענת ב"כ הנאשם יש להתחשב בכך שגיליון הרשעותיו של הנאשם לפני התאונה ואחריה נקי מרוב ובכך שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שהנאשם הוא שוטר במג"ב אשר קיבל תעודות הוקרה רבות.

30. ב"כ הנאשם הפנה לכתב האישום ממנו עולה כי מדובר בעקיפה אחת ולא במספר עקיפות. עוד טען כי גם לנאשם נגרמה פוסט טראומה קשה והוא נושא על כתפיו ועל מצפונו את האירוע הקשה.

31. אשר לענישה ההולמת, ביקש ב"כ הנאשם כי העונש יהיה מאסר שירוצה בעבודות שירות בין 3-6 חודשים ופסילה של רישיון שיכול ותעלה בנסיבות העניין על שנה ותהיה בין 18 חודשים ל-24 חודשים.

דברי הנאשם

32. הנאשם אמר כי הוא מצוי בתקופה לא קלה, הוא איבד את אמו וביום התאונה הוא רצה להספיק להדליק נר לזכרה. לדבריו הוא עובד בביטחון ועל כן לא יכול היה להגיע למקום עבודתו באיחור. הנאשם סיפר כי מאז התאונה הוא נמצא במשבר עם עצמו לאורך כל שעות היממה. הנאשם מבין את כעס המשפחה, והוא משתדל לעשות טוב ככל האפשר.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

33. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") הכלל המנחה הינו, הלימה בין חומרת המעשה לבין העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוען של העבירות ובמידת הפגיעה בהם. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב לא רק בסוג העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת בהם אלא גם בנסיבות ביצוען ובמידת האשם של הנאשם בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ע"פ 1127/13 עמנואל גברזג"י נ' מדינת

ישראל (פורסם בנוב 15.1.2014).

34. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הם שמירה על חיי אדם, שמירה על הסדר הציבורי, שמירה על כללי הבטיחות בדרכים וכן חובת הנוהגים בדרך למנוע סיכון חיי אדם והגנה על שלמות הגוף של משתמשי הדרך. הנאשם נהג בקלות ראש תוך התעלמות מסימני הדרך. בכך העמיד הנאשם את ציבור משתמשי הדרך בסכנה שהתממשה וגרמה לתאונת דרכים בה נפגעו המעורבים בתאונה. ברע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב 13.08.14) נקבע בין היתר:

"החובה לשמור על חוקי התנועה היא בחינת "ונשמרתם מאד לנפשותיכם" (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חיי אדם עצמו אלא גם על חיי הזולת"

35. ברע"פ 2564/12 **יחיאל קרני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוב) עמד בית המשפט העליון על חשיבות ענישה מרתיעה בתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנוב], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנוב], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

36. בפסק דין קרני חיווה בית המשפט העליון דעתו כי גם במקרים בהם נחבל אדם בתאונת דרכים ולא רק במקרה של קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל, כדברי כב' השופטת (בדימ') נאור :

"בבואנו לקבוע את העונש הראוי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבקש, עליהן חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנוב], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנוב], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

37. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש לבחון שני היבטים. ההיבט הראשון הוא מידת הרשלנות שיש לייחס לנאשם. בקביעת הרשלנות יש לבחון האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם של צד ג'. ההיבט השני הוא המסוכנות הנלמדת ממידת הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנגזרת מחומרת הפגיעה שנגרמה לנפגע בתאונה .

רמת הרשלנות

38. בגמ"ר (ב"ש) 2834-03-15 **מדינת ישראל נ' סקיק**, לא פורסם (מיום 6.9.16) (להלן: "**פרשת סקיק**"). שם סטה הנאשם נהג משאית מנתיבו לנתיב הנגדי בכביש בין עירוני, הודה ולקח אחריות. בית המשפט קבע כי מדובר ברשלנות בינונית-גבוהה.

39. עפ"ג 23713-12-10 (ב"ש) **זילברמן נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 16.3.11) שם סטה הנאשם אדם נורמטיבי ובעל עבר תעבורתי קל מנתיבו לנתיב הנגדי.

על פי עובדות כתב האישום בו הודה הנאשם הוא נהג ברכבו, במהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך תוך שהוא עוקף כלי רכב בקו הפרדה רצוף כפול וזאת תוך שהוא נוסע בצורה מסכנת חיים וכן מסכנת את התנועה. על כן נקבע כי מדובר ברשלנות גבוהה. בית המשפט גזר על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל.

40. בגמ"ר(ב"ש) 7427-03-11 **מדינת ישראל נ' אדעיים** (לא פורסם 24.03.12) סטה הנאשם עם רכבו מנתיבו למסלול הנגדי. כתוצאה מהתאונה נהרגה אחת הנוסעות ברכב הנפגע, ושניים מהנוסעים האחרים נחבלו חבלות קשות. הנאשם אדם נורמטיבי, לקח אחריות על התאונה והביע חרטה. הנאשם בעל ותק נהיגה קצר הספיק לצבור 3 עבירות קודמות אחת מהן סטייה אסורה מנתיב.

בית המשפט הבחין בין מקרה זה לבין המקרה בפסק דין זילברמן בשל העובדה שהנאשם לקח אחריות למעשיו ולא נהל הוכחות אך קבע כי לנוכח רף הרשלנות שנקבע כי איננה נמוכה, אין מדובר בנסיבות המצדיקות ענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות בלבד. בשים לב לכך שהנאשם החזיק ברישיון נהיגה פחות משלוש שנים ובתקופה זו צבר שלוש עבירות ביניהן גם עבירה של סטייה מנתיב נקבע כי עברו התעבורתי מכביד. בית המשפט גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ופסילת רשיון למשך 14 שנים.

41. נוכח נסיבות כפי שמתוארות בכתב האישום בו הודה הנאשם, אני קובעת כי מדובר ברשלנות ברמה גבוהה.

בהתאם לעובדות כתב האישום נהג הנאשם באופן מסוכן ומהירות בלתי סבירה לתנאי הדרך תוך שהוא עוקף כלי רכב בקו הפרדה רצוף כפול. מדובר ברשלנות נמשכת שהמסוכנות העולה ממנה גבוה. טרם קרות התאונה הנאשם ביצע עקיפה שבמהלכה היה צריך לבלום בלימת חירום בכדי למנוע התנגשות עם רכב שנסע לפניו. לנאשם מיוחסות מספר עבירות חמורות שהסיכון מהן להתרחשות תאונה עם תוצאות חמורות התממש. במקרה שבפני, אין אשם תורם של צד ג', והנאשם בנהיגתו המסוכנת נושא לבדו באחריות לקרות התאונה.

מידת המסוכנות

42. כתוצאה מהתאונה נחבלו המעורב, פ"מ ובנו הקטין. המעורב נזקק לטיפול רפואי, ואילו בנו הקטין נחבל בחבלה של ממש בכך שנגרם לו דימום SAH (דימום תת עכבישי), סביב אזור הפונטין, קיבל קפרה מניעתית, עבר צנתור מוחי, בחשד למפולרמציה מוחית. בנוסף נגרם לקטין שבר סופרה קונדילנרי במרפק ימין G-1, קרע Apical Ligament-TectorialMembrane עם צווארון בגובה D1-D2. הקטין אושפז בבית חולים הדסה עין כרם בירושלים למשך 9 ימים.) לאחר התאונה עבר שיקום בבית חולים אלן שם הומלץ על שיקום במסגרת אשפוז יום אלן, שלושה ימים בשבוע כולל פיזיותרפיה, ריפוי ועיסוק, הפרעות בתקשורת, פסיכולוגיה, עו"ס ומעקב נוירולוגי. כתוצאה

מחבלת הראש הקטין סובל מאפילפסיה, פירכוסים ומנפילות רבות, מתקשה להתנייד וזקוק להשגחת מבוגר בכל שעות היממה. לקחתי בחשבון את דברי אימו של הקטין לפיהם חלה הטבה מסוימת במצבו של הקטין.

43. לפיכך נוכח תוצאות התאונה וחומרת החבלות שנגרמו למעורבים בה אני קובעת כי מידת המסוכנות הינה בינונית.

מתחם הענישה

44. להלן פסיקה רלוונטית לצורך קביעת מתחם הענישה והעונשים ההולמים בתוך המתחם.

45. ברע"פ 8588/16 **משה נ' מדינת ישראל**, מיום 8.11.16, נדחתה בקשת ערעור של נאשם שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של גרימת חבלה של ממש, נהיגה בקלות ראש וברשלנות, סטייה מנתיב ונהיגה במהירות בלתי סבירה. הנאשם נסע במהירות מופרזת בכביש עירוני ובעיקול סטה לנתיב הנגדי והתנגש באופנוע. כתוצאה מהתאונה נזקקה רוכבת האופנוע לאשפוז, לניתוח ולמעקב אורטופדי. בית המשפט לתעבורה קבע דרגת רשלנותו של הנאשם גבוהה בשל המהירות הגבוהה בה נסע. שירות המבחן התרשם שהנאשם הינו נורמטיבי ודאג לשלום הנפגעת עם זאת הגדירו כאחד שנוטה לפעול ללא שיקול דעת מעמיק. בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 36 חודשים, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. הערעורים על העונש נדחו.

46. בעפ"ת (חי') 21727-08-14 **אזולאי נ' מדינת ישראל**, מיום 5.10.14, נדון ערעורו של נאשם שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של נהיגה קלות ראש וגרימת חבלה של ממש. הנאשם שנהג באוטובוס ציבורי פגע בקלנועית שנסעה לפניו כתוצאה מהסטת מבט לרגע לכיוון אחד הנוסעים שפנה אליו. כתוצאה מהתאונה נפגעו שני יושבי הקולנועית קשה. אחד מהם נפגע מוחית, אינו מתקשר עם סביבתו ואינו זוכר את בני משפחתו. על הנאשם הושטו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על תנאי, 36 חודשי פסילה, 36 חודשי פסילה על תנאי, קנס ב-1,500 ₪ ופיצויים לנפגע בסך 10,000 ₪. הנאשם ערער על רכיב הפסילה. בית המשפט דחה את הערעור וקבע כי עונש הפסילה שהושת על הנאשם לא חורג מהמתחם וכי העובדה שמדובר בנהג מקצועי שפסילה תפגע בפרנסתו אינה מהווה בהכרח שיקול לקולה.

47. בת"ד (ת"א) 188-11-14 **מדינת ישראל נ' אסעד**, מיום 5.3.15, הורשע נאשם בנהיגה בקלות ראש ובגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבל ילד שנסע ברכב ההסעות בו נהג הנאשם ונגרמה לו חבלת ראש קשה, אשר גרמה לפגיעה קשה בראיה וחייבה הליך שיקום אינטנסיבי והשגחה סיעודית צמודה. כתוצאה מהתאונה נפגעו הנאשם וילדים נוספים שנסעו עימו.

על הנאשם הושטו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה למשך 3 שנים, 6 חודשי מאסר על תנאי ל- 3 שנים, פיצוי לנפגע ומשפחתו בסך 8,000 ₪.

בפסק דין זה קבע כב' השופט האוזרמן את מתחם הענישה המקובל בהתאם לחומרת הפגיעה:

" טווח הענישה בתאונות שתוצאתן גרימת חבלה חמורה הינו פועל יוצא של חומרת הרשלנות, כמו גם חומרת הפגיעות שנגרמו והשלכותיהן על חיי הנפגעים. ברף העליון מצויים גזרי דין בהם הושתו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, בנוסף לעונשי פסילה של מספר שנים, מקום בו תוצאות התאונה היו חמורות וקשות, כאשר היה כ"פסע" בין לבין גרימת מוות, כאשר המעורבים בה נפגעו קשה, עברו ניתוחים קשים, אישפוז ארוך והליכי שיקום ממושכים, אשר ספק אף אם השיבו את מצבם לקדמותו עובר לתאונה.

מנגד, ברף התחתון מצויים מקרים בהם על אף החבלות החמורות מצא ביהמ"ש משיקולים מיוחדים שפורטו בהחלטתו, שלא לשלוח את הנאשם למאסר ובמקרים אלו שברף התחתון נגזרו עבודות שירות ואף עונש הפסילה בפועל נמדד לעיתים בחודשים ולא בשנים."

48. בעפ"ת 24519-02-15 מוטולה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 12.03.15) הורשע הנאשם בעבירות של אי ציות לתמרור עצור וגרימת חבלה של ממש. המעורב, רוכב אופנוע נפצע קשה, איבד את רגלו, שנכרתה מעל הברך, ונגרמו לו שברים נוספים. בית המשפט גזר על המערער מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס. בערעור בוטל רכיב המאסר, ולצד הנזק הכבד צוין ותק נהיגתו כשעברו יחסית דל נקבע כי הנאשם נהג באופן רשלני.

49. בת"ד (פ"ת) 3457-07-12 מדינת ישראל נ' ליבוביץ, מיום 28.2.17, הורשע נאשם בעבירות של אי מתן זכות קדימה להולך רגל במעבר חצייה, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש. כתוצאה מהתאונה נחבל קשה הולך הרגל, נגרמו לו שברים מרובים בפנים שגרמו לשיתוק, שברים בצלעות, ברגליים ובעמוד השדרה והוא עבר מספר ניתוחים. הולך הרגל נותר נכה עם בעיות פיזיות ונפשיות ונקבעו לו אובדן כושר השתכרות בשיעור של 100% לצמיתות ונכות רפואית בשיעור של 91%. לנאשם עבר תעבורתי מקל. על הנאשם הושתו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, 24 חודשי פסילה בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס.

50. ת"ד 9727-06-18 מדינת ישראל נ' עזרא (פורסם בנבו 20.10.21) אליו הפנה ב"כ הנאשם הורשע הנאשם נהג משאית באי ציות לאור אדום. נקבעה רמת רשלנות גבוהה ונגרמו חבלות קשות לרוכב האופנוע. עברו של הנאשם לא היה מכביד, אך הייתה עבירה קודמת של אי ציות לרמזור אדום. בית משפט גזר על הנאשם 11 חודשי פסילה ושל"צ בהיקף של 300 שעות.

51. עונשו של נאשם שהורשע בסטייה מנתיב נסיעה, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף, נהיגה רשלנית התנהגות הגורמת לנזק ולחבלה של ממש. הנאשם צעיר בעל נסיבות חיים לא פשוטות ועבר לא מכביד, איבד שליטה על הרכב וגרם לפציעותיהם של כמה מהמעורבים בתאונה וכן לו עצמו. חלק מהפצועים טופלו גם באופן כירורגי.

תחילה נדון הנאשם נדון ל- 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, 48 חודשי פסילה בפועל, 10 חודשי פסילה על תנאי, וקנס בסך 1,500 ₪.

ערעור הנאשם על חומרת העונש התקבל ונקבע כי על אף רשלנותו הבלתי מבוטלת של המערער חרבה הענישה ממתחם הסבירות. עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות בוטל ועונש הפסילה בפועל הופחת ל- 18 חודשים. יתר רכיבי

העונש נותרו ללא שינוי.

52. בעבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום בנסיבות דומות, מתחם הענישה נע ממספר חודשי מאסר שיכול יורצו בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה, מספר שנות פסילה החל מ-3 שנים, פיצוי לנפגע העבירה ועונשים נוספים צופים פני עתיד.

העונש המתאים לנאשם

53. קביעת העונש בתוך המתחם נקבעת בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם ועברו התעבורתי והפלילי.

לעולם הענישה היא אינדיבידואלית, הבוחנת את מצבו של הנאשם על רקע מכלול נסיבות האירוע (ראו למשל בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170).

54. לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם הענישה המקובל את המקרה האינדיווידואלי שבפניו ולשקול מה יהיה העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המרכזי וזאת בהתאם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבירה.

כך גם קבע המחוקק, אפשרות לחרוג ממתחם הענישה כשישנה אינדיקציה שיקומית.

55. לנסיבותיו האישיות של הנאשם יינתן משקל מסוים אך לא מכריע, בשל העובדה שרוב הנאשמים בעבירות אלו הם נורמטיביים שישנה סבירות גבוהה כי חרב עולמם ביום גרימת התאונה. כך שלעולם יהיו נסיבות הנאשם ייחודיות.

56. עם זאת יודגש כי כבכל גזר דין אחר אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של הנסיבות לגבי הנאשם, שכן הענישה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותיו. [ראו תפ(חי) 43073-11-13 מדינת ישראל נ' זובידאת, לא פורסם (מיום 14.9.16)].

57. מצאתי למקם את הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה .

58. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 2014 והגיליון התעבורתי שלו נקי למעט עבירת ברירת משפט משנת 2017 ואין לו עבר פלילי.

59. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם נורמטיבי שקיימים אצלו רצון, שאיפות, יכולות וכוחות פוטנציאליים לניהול אורח חיים תקין. שירות המבחן התרשם, כי מדובר בבחור צעיר שחווה טראומה שלא טופלה, כתוצאה ממותה של אימו, שהובילה אותו להתנהגות פיזיה ואימפולסיבית. שירות המבחן התרשם כי טיפול בנאשם ושיקומו במסגרת קבוצה טיפולית יפחית את מידת הסיכוי להישנות התנהגות עוברת חוק. הנאשם לקחת אחריות על העבירה ונכון לשאת בהשלכות מעשיו. הנאשם הביע חרטה ואמפתיה אמיתית כלי המעורבים ובשל להליך שיקומי. בנסיבות אלה מצאתי להעדיף תקופת מאסר משמעותית שתרוצה בעבודות שירות ותיתן מענה הולם לחומרת מעשיו של הנאשם לצד צו מבחן שיאפשר שיקומו וטיפול בגורמים שהביאו להתנהגותו הרשלנית של הנאשם על פני מאסר קצר יותר מאחורי סורג ובריה שיחשוף נאשם נורמטיבי, ללא עבר פלילי לחברה עבריינית ללא אופן של שיקום וללא טיפול בגורמים שהביאו

להתנהגותו.

60. העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום הינן חמורות ומחייבות עונש שיהלום את חומרתי. לאחר ששקלתי את נסיבות ביצוע העבירה, את נסיבותיו האישיות של הנאשם, ואת העובדה כי הנאשם הביע חרטה כנה ועמוקה על קרות התאונה ותוצאותיה, את עברו המקל של הנאשם מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות שמחד יהווה מענה הולם לחומרת העבירות ומאידך יאפשר שיקום הנאשם ומניעת עבריינות חוזרת מצדו.

61. לחומרה התחשבתי בחומרת העבירות בהן הורשע הנאשם הנובעת גם משילובן המסוכן. כמו-כן לקחתי בחשבון את תוצאותיה של התאונה בה נחבלו שני אנשים חבלות של ממש ואת השפעתן עליהם.

62. לקולה התחשבתי בנסיבותיו האישיות של הנאשם, בכך שמדובר בנאשם נורמטיבי שאף קיבל תעודות הוקרה על שירותו במג"ב, בכך שהודה וחסך זמן שיפוטי, בפוטנציאל השיקומי ובהמלצת שירות המבחן. כמו-כן לקחתי בחשבון את השפעתה של התאונה על הנאשם, את גילו של הנאשם, ואת עברו התעבורתי המקל.

63. לפיכך אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 6 חודשים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. על הנאשם להתייצב ביום 10.7.23 עד לשעה 10:00 בבוקר, בפני הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות, ליד כלא באר שבע, לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

2. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 שעניינה נהיגה בפסילת רישיון או גרימת תאונת דרכים בקלות ראש עם חבלות של ממש.

3. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 36 חודשים.

הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 3.9.23.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

5. תשלום קנס בסך 1,500 ₪, אשר ישולם עד ליום 2.9.23 אם קיימת לטובת הנאשם הפקדה בתיק, היא תקוזה

מהקנס והיתרה ככל שתיוותר תושב לנאשם בכפוף לכל דין.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס /הפיצוי/ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

(1) בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה , www.eca.gov.il

(2) מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) בטלפון 35592 * או בטלפון 073-2055000.

(3) במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

6. ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך שנה מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן ויבצע בדיקות לגילוי צריכת סמים ו/או אלכוהול ככל שיידרש ע"י שירות המבחן.

7. פיצוי לנפגע העבירה בסך 5,000 ₪ שישולם באמצעות בית המשפט עד ליום 1.9.23.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"ג, 06 יולי 2023, בהעדר הצדדים.